

Põhikohtuasja menetluse pool

Giuseppe Astone

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikleid 167, 168, 178, artikli 179 esimest lõiku ning artikleid 180 ja 182 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis näevad ette sellise mahaarvamiseõigust lõpetava tähtaja nagu põhikohtuasjas, tingimusel et on järgitud võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtteid; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.
2. Direktiivi 2006/112 artikleid 168, 178, 179, 193, 206, 242, 244, 250, 252 ja 273 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu põhikohtuasjas, mis võimaldavad maksuhalduril keelduda maksukohustuslasele andmast käibemaksu mahaarvamise õigust, kui on kindlaks tehtud, et viimane rikkus enamikku vorminõudeid, mis tal selle õiguse kasutamiseks lasusid, pettuse eesmärgil; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 320, 28.9.2015.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. juuli 2016. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Association France Nature Environnement versus Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Kohtuasi C-379/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2001/42/EÜ — Teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine — Siseriiklik õigusakt, mis on vastuolus liidu õigusega — Õiguslikud tagajärjed — Siseriikliku kohtu pädevus jätta kõnealuse õigusakti tagajärjed ajutiselt kehtima — ELTL artikli 267 kolmas lõik — Euroopa Kohtule eelotsuse küsimuse esitamise kohustus)

(2016/C 350/14)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Association France Nature Environnement

Vastustajad: Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Resolutsioon

1. Kui see on siseriikliku õigusega lubatud, võib liikmesriigi kohus erandkorras ja iga üksikjuhtumi puhul eraldi lükata ajaliselt edasi sellise siseriikliku õigusakti õigusvastaseks kuulutamise tagajärge, mis on vastu võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta direktiivist 2001/42, eriti selle artikli 6 lõikest 3 tulenevaid kohustusi eirates, tingimusel et edasilükkamine toimub keskkonnakaitsega seotud ülekaalukal põhjusel ja põhikohtuasja konkreetseid asjaolusid arvestades. Siiski võib seda erandlikku pädevust kasutada ainult juhul, kui on täidetud kõik 28. veebruari 2012. aasta kohtuotsusest Inter-Environnement Wallonie ja Terre wallonne (C-41/11, EU: C:2012:103) tulenevad tingimused, mis on järgmised:

— vaidlustatud siseriikliku õigusnormi puhul peab olema tegemist meetmega, mis võtab nõuetekohaselt üle liidu keskkonnakaitse õiguse;

- uue siseriikliku õigusnormi vastuvõtmine ja jõustumine ei võimalda vältida vaidlustatud siseriikliku õigusnormi tühistamisest tulenevat kahjulikku keskkonnamõju;
 - vaidlustatud siseriikliku õigusnormi tühistamise tagajärjeks oleks keskkonnale kahjulikuma õiguslõnga tekitamine seoses liidu keskkonnakaitseõiguse ülevõtmisega, kuna tühistamisega kaasneks kaitse vähenemine, mis läheks vastuollu liidu õiguse põhieesmärgiga, ja
 - vaidlustatud siseriikliku õigusnormi mõju erandkorras säilitamine hõlmab üksnes ajavahemikku, mis on tingimata vajalik niisuguste meetmete vastuvõtmiseks, mis võimaldavad tuvastatud rikkumise heastada.
2. Liidu kehtiva õiguse kohaselt peab liikmesriigi kohus, mille otsuse peale ei saa siseriikliku õiguse järgi edasi kaevata, põhimõtteliselt taotleva Euroopa Kohtult eelotsust, et Euroopa Kohus saaks hinnata, kas liidu õigusega vastuolus olevaks tunnistatud siseriiklikud õigusnormid võib jätta erandkorras jõusse keskkonnakaitsega seotud ülekaalulikal põhjusel ja põhikohtuasja konkreetseid asjaolusid arvestades. Kõnealune liikmesriigi kohus on sellest kohustusest vabastatud ainult juhul, kui ta on veendunud, et ta suudab üksikasjalikult tõendada, et ei ole ühtegi põhjendatud kahtlust seoses tõlgendamis- ja rakendamistingimustega, mis tulenevad 28. veebruari 2012. aasta kohtuotsusest *Inter-Environnement Wallonie ja Terre wallonne* (C-41/11, EU:C:2012:103).

(¹) ELT C 337, 12.10.2015.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. juuli 2016. aasta otsus (Bundesarbeitsgericht'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Nils-Johannes Kratzer versus R+V Allgemeine Versicherung AG

(Kohtuasi C-423/15) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Artikli 3 lõike 1 punkt a — Direktiiv 2006/54/EÜ — Meeste ja naiste võrdsed võimalused ja võrdne kohtlemine tööhõive ja elukutse küsimustes — Artikli 14 lõike 1 punkt a — Kohaldamisala — Mõiste „füüsilisest isikust ettevõtjaks hakkamise või kutsealale pääsemise tingimused” — Tööle kandideerimise avalduse esitamine eesmärgiga omandada töökohale kandideerija staatus, et esitada hüvitisnõue diskrimineerimise eest — Õiguse kuritarvitamine)

(2016/C 350/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesarbeitsgericht

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Nils-Johannes Kratzer

Kostja: R+V Allgemeine Versicherung AG